

जनमत अद्वासाप्ताहिक पत्रिकाको आयोजनामा रक्तदान

पवन जयसदाल / मध्याह्न

नेपालगन्जबाट विगत ४० वर्षदेखि प्रकाशित हुँदै आएको जनमत अद्वासाप्ताहिक पत्रिकाले रक्तदान कार्यक्रमको आयोजना गरेको छ। कार्यक्रममा शनिवार अप्रैलसम्म स्वयमसेवी रक्तदाताहरू प्रतिकार, व्यवसायी, स्वास्थ्यकारी लगाउन तीन जना महिलाहरूहरू रक्तदान गरेको छन्। एसेम्बली रक्तदाताहरूलाई गर्ने विविध वर्गमण्डलहरूले रक्तदान कार्यक्रममा आयोजना गरेको छ।

जनमत आफ्नो

जनमत आपातकालीन अद्वासाप्ताहिक प्रतिक्रियालाई गर्ने विविध वर्गमण्डलहरूले रक्तदान गरेको छन्। एसेम्बली रक्तदाताहरूलाई गर्ने विविध वर्गमण्डलहरूले रक्तदान कार्यक्रममा आयोजना गरेको छ।

प्रमोद डिङी, गौतम प्रसाद पौडेल, लक्ष्मण कुमार वैश्य, धर्मेन्द्र सिंह, पवन कुमार वैश्य, विनोद कुमार वैश्य, निरन थारु, कुलेन्द्र विश्वकर्मा, गफ्फार अली शेप, सागर भट्ट, राम बाबु बहानी, विवेक पराज्ञी, दिनेश कमार वर्मा, राम कुमार बहानी, गुरुदीन यादव र रस्तम अंती दर्जी लगायत ३५ जना रहेका छन्।

सो अवसरमा रक्तदाताहरूलाई ग्रेस रोबल ट्रेडिङ प्रा.लि. का सञ्चालकद्वय वेद प्रकाश सिंह ठुकुरी र रणवहादुर शाहीले रक्तदान कार्यक्रमको लागो अकित ज्याकेट वितरण गरेका थिए। कार्यक्रममा नेपाल रेडक्रस सोसाइटी बाके शायाद्वारा सञ्चालित लुचिनी प्रदेशका प्रवेशिक रक्त सञ्चार सेवा केन्द्रका प्रमुख उपेन्द्र रेमीको नेतृत्वमा होमराज गिरी, सोम प्रकाश सापेक्षा, सान्दिप आचार्य, खगेन्द्र भरार्ड, हरि वहादुर दर्मार्मी, वैकुण्ठ रेमी लगायतले प्राप्तिविधक सहयोग गरेका थिए भने कार्यक्रममा आकाश जायसवालले सहयोग गरेका थिए। करिपय हाम्रा नियमित रक्तदाताहरू विविध कारणसँग उपर्युक्त हुन नसकेको र रक्तदान गर्ने उच्च अभिलाप्त बोके आउने कारिपय रक्तदान उत्तर रक्तचाप, न्यून रक्तचाप र औपचिय सेवनका कारण रक्तदान गर्न नपाई निरास भई फर्कनु परेको आयोजकले जाएको छ।

जनमतले आफ्नो

जनमत आपातकालीन अद्वासाप्ताहिक प्रतिक्रियालाई गर्ने विविध वर्गमण्डलहरूले रक्तदान गरेको छन्। एसेम्बली रक्तदाताहरूलाई गर्ने विविध वर्गमण्डलहरूले रक्तदान कार्यक्रममा आयोजना गरेको छ।

साउदीमा रोजगार | ९. कर्मचारी : Mishaal Shaleel Habib Al-Mutairi
शहर : RIYADH

पूर्ण स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद	मात्र संख्या	व्यवहार	मासिक तरिव	ओर्डर दार्तना	प्रतिवेदन	दाताना कार्य
1. Normal Factor	१६	०	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२

अन्तर्वार्ता मेनेपार्टर कार्यालय काठमाडौं २०७८ पोष ११ गते (26 December 2021) मा हुँदैछ।

स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद	मात्र संख्या	व्यवहार	मासिक तरिव	ओर्डर दार्तना	प्रतिवेदन	दाताना कार्य
1. Normal Factor	१६	०	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२

अन्तर्वार्ता मेनेपार्टर कार्यालय काठमाडौं २०७८ पोष ११ गते (26 December 2021) मा हुँदैछ।

स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद	मात्र संख्या	व्यवहार	मासिक तरिव	ओर्डर दार्तना	प्रतिवेदन	दाताना कार्य
1. Normal Factor	१६	०	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२

अन्तर्वार्ता मेनेपार्टर कार्यालय काठमाडौं २०७८ पोष ११ गते (26 December 2021) मा हुँदैछ।

स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद	मात्र संख्या	व्यवहार	मासिक तरिव	ओर्डर दार्तना	प्रतिवेदन	दाताना कार्य
1. Normal Factor	१६	०	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२

अन्तर्वार्ता मेनेपार्टर कार्यालय काठमाडौं २०७८ पोष ११ गते (26 December 2021) मा हुँदैछ।

स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद	मात्र संख्या	व्यवहार	मासिक तरिव	ओर्डर दार्तना	प्रतिवेदन	दाताना कार्य
1. Normal Factor	१६	०	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२	१२००३८८३२

अन्तर्वार्ता मेनेपार्टर कार्यालय काठमाडौं २०७८ पोष ११ गते (26 December 2021) मा हुँदैछ।

स्वीकृत मिति: २०७८/०८/१६		चलानी नं.: ६०१६६४२४		LT. No.: २५२६४३		पूर्ण विज्ञापन	
सि. नं.	कामदारको पद						

बैक्स अफिस समाचार

‘राज्यले साथ दिए नेपाली सिनेमा क्षेत्रले फड्को मार्न समय लाग्दैन’

दई दशक पहिले निर्माण भएको चलचित्र ‘शहर’बाट अभिनय यात्रा शुरु गरेका नायक विशाल बिष्ट अहिले पनि पुणिसरी, राहत, कथा, माली, दई दिनको जिन्दगी, अधिकार, माझाँ गोह, अतित, जीवनका पानाहरु, कृपा, जीवनचक्र लगायतका टेलिफिल्मगा अभिनय गरेका छन्। केही रन्युजिक भिडियोमा गोडलिङ जर्नुका साथै अभिनयसंगेत गरेका बिष्ट कुशल फिल्म सरपादक पनि हुन्। उनी रौटा फिल्म अवार्ड, बैक्स अफिस फिल्म अवार्ड २०७४ लगायतका सरमानबाट सरमानित भइसकेका छन्। काठमाडौँगा भएको डाइमप शान्ति सन्ध्या २०६९, डाइमप चलचित्र सरमान २०६९, न्युयर कल्पर फेटिभल २०६३ र बिराटनगरमा भएको डाइमप सरमान सँझ २०६२, फिल्म स्टार नाइट २०६० कार्यक्रममा उनले आफ्नो प्रस्तुति दिएका थिए। आफुलाई दिएको पात्रलाई पूर्णरूपले न्याय दिनसर्वने अभिनय क्षमता भएका अभिनेता विशाल बिष्टले मध्यान्ध दैनिकका लागि सानु श्रेष्ठसँग गरेको कुराकानी :

विशाल बिष्ट, अभिनेता

लकडाउनको समय कसरी बिताउनुभयो ?
कोम्डी-१९, ले सिनेमा क्षेत्रमात्र होइन सबै क्षेत्रमा दुनो प्रभाव पायो। यो समयमा हाथो थपै कलाकार, प्राविधिकहरु विभिन्न समस्यामा पर्नभयो, उहाहरुको लाग्दैनको सहयोग जुटाउन लाग्यो। यसी चित्रमा केही भिडियोमा काम गरेर र अहिले भने नयाँ प्रोजेक्टको गृहार्थमा जुटेको छु।

अहिले सम्म कतिवटा चलचित्रमा काम गर्नुभयो ?

सबैलाई थाहा भएकै कुरा हो मेरो अभिनय

यात्रा चलाचित्र ‘शहर’बाट भएको भन्ने, जुन चलाचित्र व्यावसायिकहरुले पनि सफल मानिएको थियो। त्वयस्पछि यस्तै रेछ किन्दगी, छहारी, दशागाँ, भाय विद्याता, रायस्तर, चाल, उनकिरी, एकै ४७, अपहरण, दुश्मन दुनियाँ, रोम आदि जीवनमा छन् भने भोजपुरी मंगल फेरा, खेलाडी, बल्मा, कहेया, पुलिस अफिसर आदि छन्। युविजिक भिडियोको कुरा गर्नु हुन्छ भने पचास जस्ति पुगे होलान्।

भोजपुरी र नेपाली फिल्म निर्माणमा के भिन्नता पाउनुभयो ?

प्रविधि उही हो, काम गर्ने तौरतरिका उस्तै हो। फरक यस्ता हो उनीहरु समयलाई महत्व दिन्छन्, सिद्धमामा काम गर्नेन, हामी कहाँ त्यसको कमी छ।

बीचमा हराउनु भएको थियो नि ?

हराएको होइन त्यस समयमा म भोजपुरी फिल्ममा व्यस्त थिए। र, बीच बीचमा नेपाली फिल्मको लागि पनि काम गरिरहे, यसलाई हराएको भन्ने नमिल्ला।

तपाईंलाई कर्त्तो भूमिका मन पर्छ ?

आफुलाई चित्र बुझदौ भूमिका भयो भने जस्तोसुकै भूमिका होस् काम गर्नु। नायक होस् वा खलनायक दुवै पात्रको चरित्र सहज रुपमा निभाउन सन्तु नै वाराविक कलाकार भएको छ। कलाकार भिसकेपछि यसी भूमिकामा गर्नुपर्छ भन्ने छैन। तपाईंलाई हेन भएको होला मेरो फिल्म वा टीव्हिएफिल्म भिन्न रुपमा पाउनु हुन्छ।

कला क्षेत्रको वर्तमान अवस्था कस्तो छ ?

नायुग अवस्थावाट गुजिरहेको छ। नेपाली चलाचित्र उद्योग जुन उत्साहका साथ अधि बढिरहेको थियो, महाभुक्य र कोम्डी-१९, का कारणले असर परेको छ। जवसम्म चलाचित्रको निर्माण, प्रदर्शन र वितरण प्रक्रिया सहजरुपमा शुरू हुन, तबसम्म श्रमजीवी चलाचित्रकर्मीले काम पाउँदैन र दैनिक जीवनमा समस्या हुन्छ। लामो समयको बन्दबोर्दीका बाबजुद पनि सिनेमा हलहरु सुन्न थालेका छन्, विस्तार सुन्न हुन थालेको छ, यो चाहाँ हुश्चिको कुरा हो जाओ लागि।

किन मनोरञ्जनको क्षेत्र नै बढी

प्रभावित भयो ?

यो क्षेत्र भनेको मानिसलाई सबै पक्षबाट आत्मसन्तुष्टि भिलेपछिमात्र लिने भएकोले पनि मनोरञ्जन व्यवसाय विशेष निगरानीमा परेको होला। निषेधाज्ञा खुक्लो भएसरी अरु क्षेत्र सहजरुपले संचालन हुन थालेका छन्। एकाध चलाचित्रको सुटिड हुन थालेपर्यन यो क्षेत्र ठप जस्तै छ। यो क्षेत्रलाई कर्मी पहिलैकै अवस्थामा फर्काउन सकिन्द्ध भन्ने कुरामा हामी गीभिर बन्नुपर्छ जस्तै लाग्छ।

सिनेमाको प्रवर्द्धनका लागि राज्यले के गनुपली ?

नेपाली सिनेमाको प्रवर्द्धनको विषयमा राज्य मौन रहनु भएन। राज्यले उद्योगको रूपमा चलाचित्र क्षेत्रलाई सम्बोधीकै अवस्था भएपनि व्यवहारमा लागू हुन सकिरहेको छैन। चलाचित्र निर्माणको लागि वैकै छान्नको सुविधा भन्नु भन्ना दिनमा कलाकारिता गर्न सक्जेतलमा विन्न रुपमा पाउनु हुन्छ।

कला क्षेत्रको वर्तमान अवस्था कस्तो हो ?

नायुग अवस्थावाट गुजिरहेको छ। नेपाली चलाचित्र उद्योग जुन उत्साहका साथ अधि बढिरहेको थियो, महाभुक्य र कोम्डी-१९, का कारणले असर परेको छ। जवसम्म चलाचित्रको निर्माण, प्रदर्शन र वितरण प्रक्रिया सहजरुपमा शुरू हुन, तबसम्म श्रमजीवी चलाचित्रकर्मीले काम पाउँदैन र दैनिक जीवनमा समस्या हुन्छ। लामो समयको बन्दबोर्दीका बाबजुद पनि सिनेमा हलहरु सुन्न थालेका छन्, विस्तार सुन्न हुन थालेको छ, यो चाहाँ हुश्चिको कुरा हो जाओ लागि।

चलाचित्रमा लगानी गर्न डराउनुको कारण यही हो त ?

वैकै छुक्ति भएको छ। यो क्षेत्रलाई क्षेत्रलाई अवस्था भन्ने नयाँ पुत्रा अर्थै कलाकारिता विन्न रुपमा पाउनु हुन्छ। मलाई सम्भैर केही भनाइ रालो अवसर दिनु भएकोमा तपाईंलाग्यात लोकप्रिय दैनिककै मध्यान्ध टिम्प्रति आभारी छ।

राज्यले पनि ठूलो मात्रामा राजशब असुल्न सक्छ। त्यसैले हामी सबैले यसतर्फ पनि ध्यान दिनुपर्छ। हो, नेपाली सिनेमा पनि उद्योगको रूपमा आगाडि बढिरहेको र दूसो संस्थामा रोजार दिइरहेको, कलाकारदेखि प्राविधिकसम्पादक समाजमा छुट्टे प्रतिष्ठा प्रदान गरेको छ। नेपाली सिनेमा पर्याप्त विदेशमा विशेष प्रदर्शन गरेर निर्माताले रामै अर्थिक लाभ लिइरहेको थिए, त्रै कोर्ट द्वारा त्यही स्तरमा नेपाली सिनेमाले उचाई लिन्छ, त भन्ने प्रश्न उठेको छ। त्यसैले यससँग संबन्धित सबै निकाय, संस्था र राज्य स्तरबाट गहनरुपले सोची बेला आएको छ।

केही भन्नु हुन्छ कि ?

विविध कारणले कला क्षेत्र प्रभावित भनेको छ। यस्तो अवस्थामा नयातित सम्पादक र अभियंता द्वारा दिइरहेको छ। निषेधाज्ञा खुक्लो भएसरी अरु क्षेत्र सहजरुपले संचालनको उत्पादनको लागि जुट्नु चाहाएको छ। निषेधाज्ञा यस्तो विधि यो उत्तमी विधियो भन्नु भन्ना दिनमा कलाकारिता गर्न सक्जेतलमा विन्न रुपमा पाउनु हुन्छ।

कातारमा रोजारार

कम्पनी: El Hidhab Bakery

पर्व स्वीकृति मिति: २०७८/०५/०२

चलानी नं.: ६०१७०७१७

लिंग: DOHA LT. No.: 253917

सि. कामदारको पद

मात्र संख्या

व्यवस्था

मात्रिक

दृश्यालय

कामदारको नाम

मौ महिनादेवि शेयर बजार ओरालो लाई आएको छ । ३ गहिनाको अवधिमा अफूपै १ हजार १ सय अंकले शेयर बजार घटेको छ । नेपाली शेयर बजारमा उच्च अंकले बढेको र घटेको मूल प्रवृत्ति रहेको देखिन्छ । रुला अर्थराजनीतिको नामगा नेपाली शेयर बजारमा असाध्यै अस्वरूप प्रतिस्पर्धात्मक वातावरण रहेको आएको मान्युपर्दछ । जसले गर्दा पुरै शेयर बजार वर्षेनी रुपमा अनिश्चयको भुमिका फस्ने र उन्होंने गरेको महशुस गर्न सकिन्छ । प्रस्तुत छ, नेपाली शेयर बजारको समसामयिक स्थिति र प्रवृत्तिको विषयमा **मध्यान्त्र राष्ट्रिय दैनिकका संवादाता नारायण अर्यालले** नेपाल पुँजीबजार लगानीकर्ता संघकी अध्यक्ष **राधा पोखेलसँग** गरेको कुराकानीको

‘शेयर बजारमा नीतिगत रूपमै समस्या छ’

राधा पोखेल

अध्यक्ष, नेपाल पुँजीबजार लगानीकर्ता संघ

समस्या त नीतिगत रूपमा नै सिर्जना भएको थियो । तर, बलेको आगोमा धित थप्ने काम चाहिँ प्रचण्डबाट भएको हो ।

पछिलो शेयर बजारको प्रवृत्तिवारे तपाईंको के टिप्पणी रहेको छ ?

३ महिनादेवि बजार क्रिमिक रुपमा घटिरहेको छ । राष्ट्रियैको ल्याएको मौतिले लगानीकर्ताहरूले ऋण लिंग १२ करोडसम्मको क्याप लगाउने काम गर्न्यो, जसले गर्दा लगानीकर्तामा चरम निराशा छाउने काम गर्न्यो । त्यससँगै कहिले

अर्थमन्त्रीको अभिव्यक्ति र कहिले माथोबादी अध्यक्ष प्रचण्डको अभिव्यक्तिको बजारमा धेरै नै उतारचढाव भइरहेको छ ।

के बजारको विषयमा प्रचण्डको विश्लेषणात्मक प्रवृत्तिले पनि असर गर्न्यो भन्न मिल्छ र ?

समस्या त नीतिगत रूपमा नै सिर्जना भएको थियो । तर बलेको आगोमा धित थप्ने काम चाहिँ प्रचण्डबाट भएको हो ।

मौद्रिक नीतिसँगै शेयर बजारमा अस्वभाविक उतारचढाव देखियो, जुन कुरा तपाईंले पनि भन्नुभयो । यसमा मुख्य लगानीकर्ता र नीतिनिर्माण तहको सांठगाठको आरोप पनि छ नि । जसतै केही मुख्य लगानीकर्ताहरूले मौद्रिक नीतिसँगै आफ्गो बजारको तुलो हिस्सा फिर्ता लिए भन्ने पनि छ ।

आरोप त जे पनि लगाउन सकियो । तर नीतिगत रूपमा सांठगाठ नै भएको छ भनेर त मान्न सकिन्दैन् । किनभने

Fेयर बजारमा मात्रै होइन, हरेक क्षेत्रमा त्यर्स्तै छ नि । यहाँ राज्यको नीति नै त्यर्स्तै छ । रसेबल पोलीसी कुनैपनि छैन । रातारात मान्छेहरू चेत्त नै त्यर्स्तै छ । यसले गर्दा खेत्रमा बढी नीतिगत रूपमा नै धन्दैन् । त्यसले गर्दा राज्यको नीतिगत रूपमा नै धन्दैन् ।

लगानीकर्ताको लागि बजार बढाव उन्हाल्लो नै कमाउने हो, हैन र ? र घटदा उन्हाल्लो नै धन्दैने हुन्छ ।

केही पहेंचक लगानीकर्ता, पुनरा लगानीकर्ता र तुला लगानीकर्ताको भन्नै, उन्हाल्लो बजारको ट्रेन बुकेको हुन्छन् । नयाँ लगानीकर्ता वा बजारमा खेत्रै प्रवेश गरेका लगानीकर्ताहरू उन्हाल्लो उन्हाल्लो कम बुकेका हुन्छन् । यसले गर्दा यस्तो त भै नै हाल्छ । १८ सय ८१ हुदाखेरी पनि साना फसे तुला निस्के भनिएको थियो । २ सय ९२ मा बजार भर्ता खेरी पनि तुला निस्के साना फसे भनिएको थियो । तर समस्या नीतिगत तहमा नै छ । अफवाह फिलिने कुरा चाहिँ जुन समय थियो त्यहि समयको लागि मात्रै रहन्छ । तर लामो समयसम्म बजारमा प्रभाव पाने कुरा चाहिँ नीतिगत रूपमै हुने निर्णयले हो ।

त्यसोभाइ तुला लगानीकर्ताले नीतिगत तहमा बड्यन्त्रुलक ढंगले मिलेमतो गरी आफ्गो हिस्सा निकाल्ने र बजारमा समस्या आएको होइन ?

लकडाउनको समयमा धेरै लगानीकर्ताहरू अन्य व्यवसाय खुल्दै जादै अर्थक्त्रीमा पर्न जाउँ भनेर लादा पैसा वाचिरिएका भए छुट्टै कुरा हो, नभए पुरा सांठगाठ गरेर आफ्नो भएको सम्पत्ती पनि बजारमा सुमारे त्यस्तो धार्ता भएको छ जस्तो लादैन । तुला लगानीकर्ताहरूले कुनै कम्पनीमा खेल सक्छन, तर पुरे शेर बजारमा चाहिँ खेल सक्दैन ।

शेर बजारको मुख्य लगानीकर्ताहरूले अस्वस्थ ढंगले होल्ड र रिलिज गर्ने कार्यले गर्दा खेरी शेयर बजारमा बढी उतारचढाव हुने गरेको भन्ने आरोप पनि छ नि ।

मैले अधि पनि भन्ने, तुला लगानीकर्ताहरूले बजारका सिमित कम्पनीमा चाहिँ खेलाउन सक्छन, तर समग्र शेर बजारमा हस्तक्षेप गर्न चाहिँ सक्छन । कुनै कम्पनीको सञ्चालक र तुला लगानीकर्ताहरू भनेको पहेंचवाला लगानीकर्ताहरू भए । उन्हाल्लो सिमित कम्पनीलाई चाहिँ खेलाउन सक्छन, जसले इडेवेसमा धेरै असर गरेपनि दिर्घकालीन चाहिँ खेलाउन सक्छन, तर लामो समयसम्म बजारमा तिनिहरूकै प्रभाव छ भनेर चाहिँ मान्न सकिन्दैन ।

नेपालमा केहीको पनि छैन नै स्वस्य प्रतिस्पर्धा त । शेर बजारमा मात्रै होइन, हरेक क्षेत्रमा त्यर्स्तै छ नि । यहाँ राज्यको नीति नै त्यर्स्तै छ । स्टेबल पोलीसी कुनैपनि छैन । रातारात माच्छेहरू चेन्ज नै हुन्छन् । त्यसले गर्दा खेरी शेर बजारमा चाहिँ खेलाउन सक्छन, जसले इडेवेसमा धेरै असर गरेपनि दिर्घकालीन रूपमा बजारमा तिनिहरूकै प्रभाव छ भनेर चाहिँ मान्न सकिन्दैन ।

प्रसंग बदलौं । के शेरको दोस्रो बजारमा गरिएको लगानीले राज्यको पुँजीवृद्धिमा टेवा पुन्याउँछ ?

एकदमै पूऱ्याउँछ, किनभने एउटा त राज्यलाई के फाइदा हुनेमो भन्ने हामीले द्यावस बुझाउँछौं । एगोको लकडाउनको

समयमा सबैजना घरभित्र थूनिएर बसेको, व्यापार व्यवसाय सबै बन्द भएको अवस्थामा राज्यले शेर बजारबाट मात्रै राजस्व सकलन गरेको थियो । त्यहानेर राज्यलाई हैन सहयोग पुरोको थियो । त्यो संगसंगै देशभरी छाउरिएर रहेको पुँजी शेर बजारमा मार्फत एककृत भएर आउँछ, यसले गर्दैखेरी पनि राज्यलाई सहयोग नै हुन्छ ।

शेरको दोस्रो बजारका लगानीकर्ताहरूले कारोबार गर्न्छ, राज्यलाई द्यावस बुझाउँछन् । उनिहरूले कमाएको हिस्साबाट उद्यम र रोजगार सिर्जनाको क्षेत्रमा केही गरेका छन् भनेर उदाहरणको रूपमा देखन सकिन्छ ?

पुँजीबजारमा आउने जातपनि पैसा हो । यो भनेको त राज्यलाई द्यावस बुझाउँछन् । उनिहरूले गराएको त राज्यलाई धार्ता हुने कुरा हो नी । उसले शेररामको छन्, यो त सबैलाई थाहा हुने कुरा हो नी । उसले शेररामको लागि बजारमा गरेको छ, किति किता शेर बजारको छ, आदि कुरा तपाईंले पनि ब्रोकरबाट डिटल हुन्नुभो भने थाहा मैहाल्छ, नि त । शेर बजार भनेको एकदमै राप्तो लाग्ने लगानीको क्षेत्र हो ।

अतिममा, तपाईंले दोस्रो बजारमा प्रवेश गर्दा सम्बन्धित संस्थाको आर्थिक कारोबारबाट मुनाफा हुन्छ भनेर लागानी गर्नुहुन्छ कि ? शेरलाई दाउमा राखेर खेल खेलेर नाफा कमाउने भनेर लागानी गर्नुहुन्छ ?

बजारमा हामीले लागानी गर्ने भनेको सम्बन्धित संस्थाको प्रतिफलको अनुमानको आधारमा नै लागानी गर्नुपर्दछ । तर बजारको द्रेन हेरेर बजारमा महिना दिन २ महिना शेर बालर बच्चा त्यावाट सक्षम पनि गर्न सकिन्छ । तर लामो समयसम्म बजारको अनुमानको आधारमा नै लागानी गर्नुपर्दछ ।

गलैंचामा बुनिएको अंकिताको सपना

रेशम अधिकारी/मध्यान्त्र
काठमाडौं, ३ पुस

छन, कोही बुन्दै छन् । भोजपुरकी अंकिता राई भने गलैंचा बुन्दैछिन ।
भोजपुर धर्मान्तरी राजीविरक्ती धारोका गरिकी अंकिता राई भने गलैंचा बुन्दैछिन । सधमा विआइए फाउन्डेसन' जोरपाटीमा एक छोर र श्रीमानसर्वहित आफो जीवन विताउदै गरिकी अंकिता राई भने गलैंचा बुन्दैछिन ।

बालापन मै पोलियो रोगको शिकार भएकी अंकिताको कम्मर तलको अंग चल्दैन । राईको दिनचर्या यस्तै गलैंचा बनाउदै बित्तु । उनका अनुसार एउटा गलैंचा बुन्दै एक मानिसलाई लगाभग २५ दिन लाईछ । 'गाडी दुर्घटनामा परेर श्रीमान पनि अपाइग हुनुहुन्दै अंकिता भन्नुपर्दछ, 'अहिले यहाँ सीप सिकी भविष्यमा आफै गलैंचा उद्योग खोले सपना छ ।'

उनी भोजपुरको काठमाडौं राई अंकिता राई भने गलैंचा बुन्दैछिन । सिकन पान अंग गाडी बुन्दै बित्तु । तर पनि साक्ष्य भने विश्वासले सहज रुपमा सिक्कै छिन । उनीहरूको रोजगारी चलेको छ र विआईएले पनि गलैंचा उत्पादन गरेको छ ।
अपाइग रेहेका खोगेन्द्र बहादुर बरनेतको परिकल्पना अनुसार २०२६ सालमा स्थापना भएको अपाइग तथा बहादुर नर्जीले रेहेको छ । अपाइग र बहादुरको बाटोमा नारायणटार चोक र बागमती पुलको बीचमा व्यवस्थित खोगेन्द्र नवजीवन कन्दैले आफ्नो नियमित व